

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Βασισμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν ὀύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωταί δι' ἕν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Διόλου, 117, ἐναντι Χρυσοσπηλαιώτισσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 6ος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ὀκτωβρίου 1899

Ἔτος 21ον.—Ἀριθ. 41

Α) ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΡΟΓΗΡΟΥ (Συνέχεια ἔδε σελ. 321.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

ΟΠΟΥ ΟΙ ΙΣΠΑΝΟΙ ΔΕΙΚΝΥΟΥΝ ΠΟΛΥ ΟΛΙΓΟΝ
ΣΕΒΑΣΜΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΣΙΜΑΤΙΚΟΥΣ
ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΤΩΝ

Ἦναι καιρὸς νὰ ἐπιστρέψωμεν καὶ πάλιν εἰς τὸ Κάδιξ, ὅπου ἀρίστων τὸν ἱππότην Σαὶν Ροκαντέν καὶ τὸν πιστὸν τοῦ φίλου Παλουάζον εἰς θέσιν ἡκιστα εὐχάριστον.

Κατ' ἀρχὰς ἦσαν πολὺ εὐχαριστήμενοι ποῦ κατώρθωσαν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ διοικητοῦ. Ἐπειτα ὁμως, ἀφ' οὗ ἔφυγεν ὁ Ρογήρος, ἤρχισαν νὰ συλλογίζωνται, ὅχι ἀδίκως, ὅτι οὐδένα εἶχον πλέον λόγον νὰ μένουν εἰς μίαν πόλιν, ἣ ὅποια δὲν ἦτο δι' αὐτοὺς παρά μία μεγάλη φυλακή.

Ἦσαν ἀποφασισμένοι νὰ φύγουν· ἀλλὰ δὲν ἔβλεπαν μὲ τί τρόπον ἠμποροῦσαν νὰ ἐκτελέσουν αὐτὸ τὸ σχέδιον. Εὐτυχῶς, ὁ Βελαιμῆς, ὁ ὑπὸ τοῦ Φουσε

μας βρηθήτετε νὰ ἐλευθερωθῶμεν. Δι' ἓνα μυστικὸν ἀπεσταλμένον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἡ ἐπινόησις ἐνὸς ὠραίου σχεδίου θὰ εἶνε τὸ εὐκολώτερον πρᾶγμα τοῦ κόσμου

— Βεβαίως, ἀπεκρίθη ὁ πράκτωρ, καὶ εἶμαι ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν διάθεσίν σας.

— Σὰς εὐχαριστοῦμεν ἀπείρως, ὑπέλαβεν ὁ Ἐπισκοπικὸς Ἐπίτροπος· ἐν πρώτοις πρέπει νὰ μας ὑποδείξετε....

— Κανένα τρόπον διὰ νὰ ἐξέλθωμεν ἀπὸ τὴν πόλιν, συνεπλήρωσεν ὁ Σαὶν Ροκαντέν.

— Ἀλλ' αὐτὸ εἶναι ἀπλούστατον, εἶπεν ὁ κ. Βελαιμῆς, καὶ ἀπορῶ διὰ τὴν ἀμηχανίαν σας· ὡς ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐπιτελείου, ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ ὑπάγετε ὅπου θέλετε, νὰ περάσετε ἀπὸ παντοῦ, ἀρκεῖ μόνον νὰ δώσετε τὸ σύνθημα.

— Δέν το γνωρίζομεν, ὡμολόγησεν ὁ Ἱππότης· καὶ διὰ νὰ σας ὁμιλήσω καθάρ, φοβοῦμαι πολὺ ὅτι ὁ κ. διοικητὴς δέν μας ἐμπιστεύεται.

— Αὐτὸ δὲν ἐμποδίζει τίποτε ἀπεκρίθη ὁ πράκτωρ. Μετὰ μίαν ὥραν θὰ γνωρίζω τὸ σύνθημα, καὶ ἂν προσθάνετε νὰ ἐτοιμασθῆτε, ἀπόψε ἀμέσως εἰμπορεῖτε νὰ φύγετε ἀπὸ τὴν πόλιν.

— Αὐτὸ εἶνε... ἤρχισεν ὁ Ἐπίτροπος.

— Λαμπρόν! συνεπλήρωσεν ὁ Ἱππότης· σεῖς ὅμως;...

— Μὴν ἀνησυχῆτε δι' ἐμέ. Ἐν ᾧ σεῖς, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι θὰ ἐπισκεφθῆτε τὰς προφυλακὰς, θάναρχώρησете διὰ τὸ γαλλικὸν στρατόπεδον, ἐγὼ θὰ σας παρακολουθῶ ἀπὸ πίσω καὶ θὰ προστατεύσω τὴν ἀναχώρησίν σας.

— Εἴμεθα διὰ βίου εὐγνώμονες, κύριε!

— Μετὰ μίαν ὥραν.

— Σύμφωνοι.

Ὅταν ἤλθεν ἡ ὥρα, οἱ δύο εὐγενεῖς, οἱ ὅποιοι ἔκαμαν τὰς προετοιμασίας τοῦ ταξιδίου μετὰ πάσης σπουδῆς, ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν οἰκίαν των.

Ὁ πράκτωρ τοῦ Φουσε εἶχεν ἔλθῃ πρὸς συνάντησίν των, καὶ τοὺς παρη-

κολοῦθει μακρόθεν ἀγνώριστος, διότι εἶχε μετεμφεσθῇ εἰς ἄνθρωπον τοῦ λαοῦ. Πρὸ τῆς ἐκκινήσεως, εἶχε δώσῃ τὸ σύνθημα εἰς τὸν Σαὶν Ροκαντέν· ἀλλ' ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ὁ λαμπρὸς εὐπατρίδης ἐπρόσφερε τὴν ἰσπανικὴν ἀνησυχίαν τα μέγιστα τὸν κ. Βελαιμῆν.

Τὸ σύνθημα ἦτο αἱ λέξεις Ζ ο υ α ν ο Ζ α ε ν, ἀπλούσταται ἐκ πρώτης ὀψεως, ἀλλὰ φοβερά δύσκολοι διὰ νὰ προφερθῶν ἀπὸ ἓνα ἄνθρωπον, διότι ἐκεῖνο τὸ Ζ εἰς τὴν ἰσπανικὴν ἔχει μίαν παράξενον προφοράν, τὴν ὁποίαν εἶνε ἀδύνατον νὰ μιμηθῇ ὁ μὴ συνεθισμένος πολὺ εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ἰταλῶν.

Ὅταν ἐφθάσαν εἰς τὰς πύλας τῆς πόλεως, οἱ δύο φίλοι, περιβεβλημένοι τὴν

• Ὁ σκοπὸς ἐπρότεινε τὴν λόγην. • (Σελ. 330, σ. ἡλ. α')

—Κύριε, τῷ εἶπε· δὲν θέλω νὰ σας κρύψω, ὅτι ἡ διαμονὴ εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν ἤρχισε νὰ μας ἐνοχλῇ πολὺ, καὶ πιστεύω ὅτι θὰ χερε τὴν καλωσύνην νὰ

μεγάλην στολήν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἐπιτελείου, ἐπεχείρησαν νὰ διέλθουν χωρὶς νὰ ὀμιλήσουν διόλου· ἀλλ' ὁ κανονισμός, διαρκούσης τῆς πολιορκίας, ἦτο αὐστηρότατος, καὶ ὁ σκοπὸς ἐπρότεινε τὴν λογχὴν, ψιθυρίζων ἀκαταλήπτους τινὰς λέξεις.

Ὁ Σαὶν Ροκαντὲν ἐνόμισεν, ὅτι ὁ στρατιώτης τῷ ἐξήτει τὸ σύνθημα.

— Ζ ο υ ἄ ν ὁ Ζ α ἔ ν, εἶπε μειδῶν ἐπιχαίρων, ὡς νὰ εὕρισκετο εἰς τὸ ἀνάκτορον τῶν Βερσαλλίων, ἐν ἡμέρᾳ μεγάλης τελετῆς.

Ὁ σκοπὸς ἐφάνη ἐκπλαγεὶς καὶ ἐπανάλαβε τὸ λογύδιόν του.

— Ζ ο υ ἄ ν ὁ Ζ α ἔ ν ! ἐπανελάβε καὶ ὁ Ἰππότης, διότι μὴ ἐννοῶν τί του ἔλεγον, δὲν ἤξευρε τί ἄλλο νὰ ποικρίθῃ. Ἀναμφιβόλως ὅμως, ἡ ἀπόκρισις δὲν ἦτο ἡ ζητούμενη ὑπὸ τοῦ Ἰσπανοῦ, διότι οὗτος ἤρχισε νὰ φωνάζῃ εἰς τὰ ὅπλα καὶ νὰ καλῇ τὸν ἀρχιφύλακα.

Ὁ ἀξιωματικὸς, ὁ περιβεβλημένος τὸ ὑψηλὸν τοῦτο ἀξίωμα, ἦτο εἰς ἀ λ φ ε ρ ἔ ζ (ἀνθυπολοχαγός) νεαρῶτατος, ἀγένειος, μόλις δεκαοκτὼ ἐτῶν, ἀλλὰ τὸσον δεσποτικὸς καὶ ἀγέρωχος, ὡς νὰ ἦτο τοῦλάχιστον ἀριστράτης.

Μετὰ μεγάλην σοβαρότητα, ἠρώτησε τί συμβαίνει. Κατόπιν ἐπανελάβε καὶ αὐτὸς τὰ κορακίστικα τοῦ σκοποῦ, ἀποτεινόμενος πρὸ τοὺς δύο φίλους. Τόσον ὁ Σαὶν Ροκαντὲν, ὅσον καὶ ὁ Παλουάζος, δὲν ἐννόησαν πάλιν οὔτε γρῦ ἡ σθάνθησαν ὅμως ζωηρὰν ἀνησυχίαν, συμπεραίνοντες ὅτι κάποιοι σοβαρὸν ἐμπόδιον ἐπαρουσίαζετο.

Τοῦτο ὁ Ἰππότης ἀπεφάσισε νὰ διευκρινίσῃ, καὶ πλησιάσας τὸν ἀλφερέζ, τὸν ἐχαίρεισεν εὐγενέστατα καὶ τῷ εἶπε:

— Κύριε, ὁ σύντροφός μου καὶ ἐγὼ ἀνήκομεν εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ κ. Διοικητοῦ, καὶ ἐπιθυμοῦμεν, διὰ λόγους ὑπερηρέας, νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὰς προφυλάκας. Σὰς παρακαλῶ λοιπὸν νὰ διατάξετε τὸν σκοπὸν νὰ μας ἀφίση νὰ περάσωμεν.

Αὐτὰ ἐλέγχθησαν μὲν εἰς ἰσπανικὴν γλῶσσαν, ἀλλ' ὅχι ἀμεμπτον ὑπὸ ἐποψίν συντάξεως καὶ προφορᾶς σωστὸν τ σ ἄ τ ρ α - π ἄ τ ρ ο ἔ κ τούτου ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς, νομίσας ὅτι ἔχει νὰ κάμῃ μετὰ γάλλους κατασκόπους, καὶ γαυριῶν διὰ τὴν σπουδαίαν ἐκδούλευσιν, τὴν ὅποιαν τῷ ἐδίδοτο ἡ εὐκαιρία νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν πατρίδα του, διέταξεν ἀμέσως τέσσαρας στρατιώτας νὰ συλλάβουν τοὺς δύο εὐγενεῖς.

— Κύριε ! ἀνέκραξεν ὁ Ἰππότης· θὰ δώσετε λόγον δι' αὐτὴν τὴν σκαιότητα !

Χείμαρρος ὕβρεων τὸν ἡμπίδισε νὰ ἐξακολουθήσῃ, καὶ ἐδέησε νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν τύχην του.

Ἐν τούτοις ὁ Βελαιμῆς εἶχε πλη-

σιάσῃ, μετ' ὕψος διαβάτου ἀδιαφόρου· κατόπι, προσποιούμενος ὅτι ἀναγνώριζει ἑξῆς τὸν δὲν συλλήφθησαν, ἐξέβαλε κρυφῶν ἐκπλήξεις, καὶ πλησιάζας τὸν ἀλφερέζ, ἠθέλησε νὰ τῷ παραστήσῃ ὅτι ἐκ παρεξήγησε, συνέλαβε τοὺς δύο ἐκείνους κυρίους, τοὺς ὁποίους πολλάκις εἶχεν ἴδῃ συναναστρεφόμενους μετὰ τὴν οἰκειότητα τὸν κ. Διοικητὴν.

Ὁ πράκτωρ τοῦ Φουσέ ὠμίλει τελείως τὴν ἰσπανικὴν, καὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ μεταύσῃ κανεὶς ποῖος ἦτο. Οὕτω καὶ ὁ ἀξιωματικὸς τὸν ἐξέλαβεν ὡς φιλήσυχόν τινα ἀστὸν τοῦ Κάδιζ, καὶ τῷ ἀπεκρίθη μετὰ περιφρόνησεως «νὰ κυτᾷς τὴ δουλειά σου καὶ νὰ μὴν ἀναμειγνύεται εἰς τὰ στρατιωτικά » Κατόπιν, ἀποταθείς πρὸς τὸν πληθύν, τὸ ὁποῖον εἶχε συναθροισθῇ ἐνεκα τοῦ ἐπισκοπίου τούτου, ἔκαμε μίαν ἀγόρευσιν ἐκ τοῦ προχείρου, τὴν ὁποίαν θὰ ἐξήλθει καὶ ὁ Δημοσθένης. Διεκήρυξεν ἀνευ ἔχουσι μετριοφροσύνης, ὅτι χάρις εἰς τὴν ἄγρυπνον προσοχὴν του, δύο κατάσκοποι ἐκ τῶν ἐπιφοδωτῶν συνελήφθησαν, καθ' ἣν στιγμήν ἦτοιμάζοντο νὰ διέλθουν τὰς πύλας τῆς πόλεως, ἐξαπατώντες τοὺς φρουρούς. Ἀνέμειξεν ἐπιτηδεῖας ἀρκετὰ ἐγκώμια διὰ τὸ μέγα κατόρθωμά του, κατηράσθη τοὺς ἐχθρούς τῆς «γλυκείας πατρίδος», καὶ προσεκάλεσεν εὐμενῶς τοὺς παρόντας νὰ παρευρεθῶν εἰς τὸν τουφεκισμὸν τῶν «κακούργων», ὁ ὁποῖος θὰ ἐξετελεῖτο ἀμέσως ἐπὶ τῶν ἐπλάξεων τοῦ φρουρίου.

Τὸ πληθὺς ἀνευρέθησε φρενιτωδῶς. Ὁ Ἰππότης καὶ ὁ ἐπίτροπος εἶδαν ὅτι ἦσαν πλέον χαμένοι. Ἀλλ' ὁ Βελαιμῆς δὲν ἦτο ἐκ τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἀπελπιζοῦνται εὐκόλως. Εἰς ὅλα τὰ πλήθη, ὑπάρχουν καὶ ἀνθρώποι ἀγόμενοι ὑπὸ πνεύματος ἀντιπολιτεύσεως, οὐδέποτε συμφωνοῦντες μετὰ τοὺς ἄλλους, καὶ ἀρσεκόμενοι νὰ φαίνωνται φρονούντες τάντιθετα πρὸς τὴν πλειονοφροσίαν.

Ὁ πράκτωρ τοῦ Φουσέ, γνωρίζων κάλλιστα τοῦτο, προσεπάθησεν ἐπιδεξιῶς νὰ ἐπιτύχῃ τὴν σύμπραξιν μερικῶν φωνασκῶν, τοὺς ὁποίους ἐπεισεν εὐκόλως ὅτι ὁ ἀλφερέζ, ἀπὸ ἀνοησίαν, ἔκαμε προφανῆ κατάχρησιν τῆς ἐξουσίας του ἐναντίον δύο λαμπρῶν εὐπατριδῶν, γάλλων μὲν, ἀλλὰ φίλων πιστῶν τῆς Ἰσπανίας. Οὕτω προπαρασκευάσας τὰ πράγματα, παρενέβη καὶ πάλιν:

— Κύριε ἀνθυπολοχαγέ, εἶπε, θὰ εὐρεθῇτε εἰς πολὺ δύσκολον θέσιν. Σὰς ἐπαναλαμβάνω, ὅτι οἱ δύο αὐτοὶ κύριοι ἀνήκουν εἰς τὸ ἐπιτελεῖον, καὶ θὰ δώσετε λόγον, ἂν πάθουν ἐξ αἰτίας σας τὸ παραμικρόν.

Οἱ λόγοι οὗτοι, μετὰ σταθερὸν τόνον λεχθέντες, ἔκαμαν ἐντύπωσιν εἰς τὸν νεαρόν ἀξιωματικόν· ἐκτός τούτου, οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Βελαιμῆ ἤρχισαν ἡδὴ νὰ φω-

νάζουν, ὅτι δὲν ἦτο διόλου φρόνιμον νὰ ναθετοῦν τόσον λεπτὰ καθήκοντα εἰς παιδάρια ὅλως ἄπειρα, ἀπὸ τὰ λάθη τῶν ὁποίων ἡ «γλυκεῖα πατρίς» διέτρεχε τὸν κίνδυνον νὰ στερηθῇ τῶν ἱκανοτέρων καὶ πιστοτέρων ἀξιωματικῶν τῆς.

Ὁ ἀρχιφύλαξ, ἐπηρεασθεὶς ἀπὸ τὰς ἐντόνους παραστάσεις τοῦ Βελαιμῆ καὶ ἀπὸ τὰς δυσμενεῖς διαθέσεις τοῦ πληθύν, ἐσκέφθη ὅτι δὲν ἦτο ὅλως περιττὸν νὰ διευκρινισθῇ καλλίτερα ἡ ταυτότης τῶν συλλήφθησαν, καὶ πρὸς τοῦτο διέταξε νὰ τοὺς ὁδηγήσουν εἰς τὸ διοικητήριον.

Ἐκεῖ, ὁ Σαὶν Ροκαντὲν καὶ ὁ Παλουάζος ἀνεγνωρίσθησαν, καὶ ἐλευθερωθέντες ἀμέσως, ἐξήχησαν νὰ ἴδουν τὸν κ. Διοικητὴν.

— Πῶς, κύριοι ! θέλετε νὰ μας φύγετε ; ἠρώτησεν οὗτος, ἅμα εὐρέθησαν ἐνώπιόν του οἱ δύο φίλοι.

— Κύριε Διοικητά, εἶπεν ὁ Σαὶν Ροκαντὲν, θὰ σας . . .

— Ὁμολογῶ ὅτι αὐτὸ μετ' ἐκπλήττει. Νὰ σας εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν, ὅταν ἤλθατε καὶ ἐζητήσατε ὑπηρεσίαν, κατ' ἀρχὰς ἐνόμισα ὅτι πρόκειται περὶ παγίδος. Κατόπι, μετὰ τὴν λαμπράν σας διαγωγὴν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, μετέβλα γνῶμην. Σήμερον πάλιν μετὰ καμνέτε νὰ μὴ φεύετε . . .

— Δέν σας κρύπτομεν, κύριε Διοικητά, ὅτι τῶντον ἐσκοπεύαμεν νὰ φύγωμεν, εἶπεν ὁ Ἰππότης.

— Καὶ διατί ;

— Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σας ὀμιλήσω εὐκρινῶς. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἀνήκομεν εἰς τὸ ἐπιτελεῖόν σας. Ἀλλ' ἡ ἀγνοία τῆς ἰσπανικῆς γλώσσης μᾶς ἐμπόδιζε νὰ σας φανώμεν ὀφείλμοι· ἐκτός τούτου ἡ ἀπραξία αὐτὴ, εἰς τὴν ὁποίαν εἰμεθα καταδικασμένοι, μᾶς ἐστενοχώρει, καὶ δι' αὐτὸ ἀπεφασίσαμεν νὰ διέλθωμεν τὰς προφυλάκας, μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἴσως ἐκεῖ ἡμπορούσαμεν νὰ δράσωμεν καλλίτερα.

(Ἐπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΛΑΚΙΑΝΤΣ
[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Jacques Lemaire]

ΤΡΕΛΗ ΚΟΥΚΛΙΤΣΑ

Ἐχω μία κούκλα ἄτὸ κουτί,
Μία κούκλα ἄτὸ καλάθι . . .
Τρελὴ κούκλιτσα σὰν κι' αὐτὴ
Στὸν κόσμον δὲν ἐστάθῃ !

Τῆς ἔμαθα τὸ Α, Βι, Γά,
Τὸ ἕνα, δύο, τρία,
Καὶ τὰ μονὰ καὶ τὰ ζυγά,
Καὶ ὅλη τὴ σοφία.

Μ' αὐτὴ ἄτὸ πρῶτον σιωπᾷ,
Στὸ δεύτερον μοῦ σφάλλει,
Στὸ τρίτον . . . πέφτει καὶ χτυπᾷ
Τὸ κούφιο τῆς κεφαλῇ.

† Γ. Μ. ΒΙΖΗΝΟΣ

Η ΑΜΥΝΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

(Τέλος· ἴδε σελ. 323.)

Καὶ ἡ ἀνδρεία τῶν δύο συνταξιδιωτῶν μου μ' ἐκράτουν καὶ μοι μετέδιδε ζῆλον, διὰ τὸν ὁποῖον ἐξεπληττόμην καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος.

Ἐθεώρουν ἡδὴ θυσιασθεῖσαν τὴν ζωὴν μου· νοσερὸς εἶχα ἤδη ἀποχαίρεισιν πάντας ὅσους ἠγάπων καὶ δὲν ἤλπιζα νὰ ἐπανίδω ποτέ. Καὶ προσεπάθουν νὰ μὴ τοὺς συλλογιζώμαι πλέον, διὰ νὰ μὴ ψυχρανθῇ ἡ ζέσις μου καὶ διὰ νὰ μὲνῃ ἐξ ἐλκλήρου ἀφωσιωμένος εἰς τὸ καθήκον μου.

Δευτέρα ὁδὸς ἐπροξένησε ρῆγμα μέγιστον εἰς τὸν τοῖχον τῆς προσόψεως, ἀκλουθῶς δ' ἐξερράγη ἐντὸς τοῦ δωματίου, σείσασα ἀπὸ τῆς κορυφῆς μέχρι τῶν ἐνδῶν τὴν οἰκίαν. Τὸ ἐρμάριον ἀνετράπη μέρος τῆς κλίνης κατεθραύσθη. Δύο δὲ τῶν ἐλευθέρων σκοπευτῶν ἔπεσαν, διὰ νὰ μὴ ἀνεγερθῶσι πλέον.

Ἐμείναμεν τέσσαρες.

Τότε ὁ Γκαγιὼ μᾶς ἐφώνησε :

— Καταβῆτε, διὰ νὰ μὴ σκοτωθῇτε ζωριὰν αὐτοῦ ἐπάνω !

Ὁ δὲ Γαρδινὲκ ἀπήντησεν ἀπὸ τὸ παράθυρον :

— Καλὰ εἴμεθα ἐδῶ· οἱ Πρωῖσοι πλησιάζουν· οὐτε ἕνας δὲν μας φεύγει, ὅταν τοὺς κτυποῦμεν ἀπ' ἐδῶ.

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κανονιοβολισμοῦ διεκρίνοντο ὁρᾶται καὶ ἔντρομοι φωναὶ γυναικῶν καὶ παιδιῶν, ἐξερχομένων ἐκ τῶν βυβαρδίζομένων οἰκιῶν καὶ καταφευγόντων εἰς τὰ ὑπόγεια.

Ἀλλ' οἱ πρόμαχοι τοῦ ὁδοφράγματος ἀντίστοιχον γενναίως, ἡρώϊκοι καὶ ἐξημμέλι, ἠλεκτριζόμενοι ἐκ τῆς μάχης.

Ἀπὸ μίαν αὐτοῦ γωνίαν, διὰ μέσου τῶν τροχῶν χειραμάξης ὁ Γκαγιὼ ἐξηκολούθει νὰ πυροβολῇ ἡ σύζυγός του ἀκίνητος ἵστατο ὀπισθεν του, καθομμένη ἐπὶ πέτρας μετὰ τοὺς ἀγκῶνας ἐπὶ τῶν γονάτων, ἄφρων καὶ βλοσυρά.

Βολὴ τηλεβολίου κατέστρεψε τὴν κλίμακα ὑποκάτωθεν μας.

Δύο ἄλλαι ἠύρουναν τὸσον τὸ ρῆγμα τῆς προσόψεως, ὥστε ἡ οἰκία ἐκινδύνευε νὰ κρημνισθῇ. Ἐξωθεν μᾶς ἐβλεπον ἡδὴ κρημνισσομένους ἐντὸς τοῦ καταστραφέντος δωματίου.

— Καταβῆτε ! καταβῆτε μᾶς ἐφώνησαν πάλιν.

— Δέν ὑπάρχει τρόπος, εἶπεν ὁ Γαρδινὲκ γελῶν, ἐπειδὴ οἱ Πρωῖσοι μᾶς ἐκρημνισαν τὴν σκάλα !

— Ὁ καταβιβάμενος μαζὶ μετὰ τὸ σπῆτι, ἀπήντησεν ὁ Κάρολος.

Τρεῖς νεαροὶ ἐλεύθεροι σκοπευταί, τοποθετημένοι ὀπισθεν τοῦ ὁδοφράγματος, ἤμηναν συχνὰ τὴν κεφαλὴν καὶ ἐφαίνοντο νὰ μᾶς ἐκύτταζαν μετὰ πολὺ ἐνδιαφέρον.

Ἐν τούτῳ ὅμως τὰ πολυμορφικά μας ἐξηντλοῦντο. Ὁ Κάρολος ἔλαβε μερικὰ φυσίγγια, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀφίση ἐπὶ τινος τραπέζης οἱ δυστυχεῖς μας σύντροφοι, τὰ ἐμοιράσθημεν καὶ ἤρχισαμεν νὰ πυροβολώμεν, ἀλλὰ φεῦ ! ὅχι ἐπὶ πολλὴν ὥραν, διότι ἡ προμήθειά μας ἐξηντλήθη πάλιν μετὰ πέντε λεπτά.

Ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ ὁ κανονιοβολισμὸς ἐσφοδρύνετο· οἱ πυροβολισταὶ δὲ εἶχον ἐκλέξῃ ἡμᾶς ὡς στόχον. Αἱ ὀβίδες ἐρρίποντο μανιωδῶς κατὰ τῆς οἰκίας, ἥτις ἦτο πανταχοῦ διάτρητος· τὸσον ὥστε ἡπορούμεν πῶς ἀκόμη δὲν εἶχε καταρρεῖσθαι.

— Ἀφοῦ πρόκειται νὰ ποθάνωμεν, εἶπεν ὁ Κάρολος, τὸ ἴδιο κάμνει νὰ ταφώμεν ὑποκάτω ἀπὸ τὰ ἐρείπια.

Δέν εἶχεν ἀκόμη τελειώσῃ τοὺς λόγους τούτους, ὅτε μίκα σφαῖρα ἐπληξεν τὸν τελευταῖον μας σύντροπον. Ὁ δυστυχὴς ἔπεσε χωρὶς νὰ ἐκφέρῃ γογγυσμόν.

Ἐμείναμεν πλέον τρεῖς καὶ μόνοι, ὁ Κάρολος δηλαδὴ, ὁ Γαρδινὲκ καὶ ἐγὼ.

Τὸ δωματίον εἶχε μετεβληθῇ εἰς ἐρείπιον φρικτῶδες, ἀπερίγραπτον, εἰς σωρὸν ἐπίπλων ἀναποδογυρισμένων, συντετριμμένων εἰς θραύσματα, ἀναμειγμένων μετὰ κομματιῶν.

Δέν μας ἀπέμεινε πλέον οὔτε ἐν φυσίγγιον.

Εἰς μάτην ὁ Κάρολος ἠρεύνησε παντοῦ ἀνημῶν δὲ διότι δὲν εὕρισκεν, ἔκυψεν ἀπὸ τὸ ρῆγμα τὸ βλέπον πρὸς τὸ ὁδοφράγμα καὶ ἐφώνησε :

— Φυσίγγια, γρήγορα ! . . . ρίψατέ μας φυσίγγια.

— Ὁχι, ὅχι ! πρέπει νὰ καταβῆτε, μᾶς ἀπήντησεν· εἶνε πολὺ μεγάλη τέλημ αὐτὴ· δέν εἴμαστε νὰ μένουμε περισσότερον αὐτοῦ ἐπάνω.

Ἐπλησιάσας καὶ ἐγὼ μετὰ τοῦ Γαρδινέκ, φωνάζων ὡς ὁ Κάρολος :

— Φυσίγγια ! φυσίγγια !

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν νέα σφαῖρα τηλεβολίου διήλθεν ἄνωθεν τῶν κεφαλῶν μας, προξένησε καὶ ἄλλο ρῆγμα εἰς τὸν τοῖχον, ἐξήλθε δὲ αὐτοῦ καὶ ἔπεσε μακρὰν.

Ἡ πτώσις τοῦ πεσόντος κομματιῶς μᾶς ἀνέτρεψε· μᾶς ἐνόμισαν φονευθέντας· ἀλλ' ἡμεῖς ἀνηγέρθημεν ἐντὸς συννέφου λευκῆς κόνεως, παθόντες μόνον ἐλαφροῦς τινὰς μώλωπας, ὁ δὲ Κάρολος ἀταράχως, ἐπανελάβε :

— Φυσίγγια ! φυσίγγια δότες μας !

— Φυσίγγια ! ἐπρόσθεσεν ἱκετευτικῶς καὶ ὁ Γαρδινὲκ.

Μαζὶ δὲ μετὰ τοὺς καὶ ἐγὼ ἐφώνησα :

— Φυσίγγια ! φυσίγγια !

Ἀλλ' ὁ Ροβέρτος ἐξωργίζετο.

— Δέν θὰ σας δώσωμεν φυσίγγια, εἶπε, παρὰ ὅταν ἔλθετε μαζὶ μας.

Καὶ προσήρμωσε κλίμακα εἰς τὸ χεῖλος τοῦ παραθύρου.

— Ἐστῶ, ἄς καταβῶμεν ! εἶπεν ὁ Γαρδινὲκ.

— Πᾶμε ! ἐπρόσθεσεν ὁ Κάρολος.

Καὶ κατήλθωμεν, ὅχι μετὰ μεγάλην σπουδὴν, ἐνθ' αἱ ὀβίδες καὶ αἱ σφαῖραι ἐσύριζαν ὀλογοῦρά μας.

Ἀφοῦ κατέβησαν, ὁ Κάρολος καὶ ὁ ναύτης ἔλαβαν μερικὰ φυσίγγια καὶ ἐτάχθησαν πλησίον τοῦ Ροβέρτου.

Τρεῖς δὲ τῶν ἐλευθέρων σκοπευτῶν ἐστέκοντο ἔμπροσθέν μου, ἔκθαμβοι, ἀκίνητοι ἐξ ἀφώνου ἐκπλήξεως.

Καὶ ἐγὼ τότε ἐθαμβώθην· ἐνόμισα ὅτι εἶδν νὰ μου τείνουν τὰς χεῖρας, μαῦρας ἐκ τῆς πυρίτιδος, οἱ τρεῖς σαμματοῦται μου, ὁ Δορβάλ, ὁ Βερριέ καὶ ὁ Λουμπέν.

Ναί ! ἦσαν αὐτοί, αὐτοὶ πραγματικῶς ! Ἀμέσως με ἀνεγνώρισαν.

— Ἐσὺ ἐδῶ ! ἐκράυγασαν· ἐσὺ, ὁ Φερνάνδος Γριδὲν ! Πῶς ! ἐσὺ ἐπυροβολούσας ἀπ' ἐκεῖ ἐπάνω !

Ἡ καρδία μου ἐσκίρτησεν ἐξ ἀρρήτου χαρᾶς. Ἀκριαίως ἐπανεῖδν τὴν κατὰ τὸν Ἰούλιον συμβᾶσαν ἐξευτελιστικὴν δι' ἐμὲ καὶ ἐπώδυνον σκηνὴν, κατὰ τὴν ὁποῖαν με ἐξέβριζαν, διότι, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐμβατεύωσιν εἰς τὴν καρδίαν μου καὶ εἰς τὴν συνείδησίν μου, με ἐξέλαβαν ὡς δειλὸν καὶ μοι ἐρρίψαν κατὰ πρόσωπον τὴν περιφρόνησιν μέσα εἰς τὸ σπῆτι μου !

Ἵππηξε λοιπὸν δικαιοσύνη ἐπανορθοῦσα τὰ ἀδικήματα, ἀφοῦ σύμπτωσις ἡθέλησε νὰ εὐρεθῶ μαζὶ τῶν εἰς ὥραν κρίσιμον, εἰς τραγικὴν περίστασιν, καθ' ἣν, ἀγωνῶν τὴν παρουσίαν των, εἶχα ἀποδείξῃ ὅτι καὶ ἐγὼ ἦμην σιλόπατρις.

— Ναί, ἐγὼ εἶμαι, ἀπήντησα, ἐγὼ ὁ Φερνάνδος Γριδὲν—ἐπρόσθεσα δὲ σιγῶν τετρα—ἐγὼ ὁ δειλὸς !

— ὦ, συγχώρησέ μας, συγχώρησέ μας ! εἶπον καὶ οἱ τρεῖς ταυτοχρόνως· δέν το ἐγνωρίζαμεν· μᾶς ἠπάτησαν τὰ προσχήματα.

Καὶ ἐν τῇ ὁρμῇ τῆς συμπαθείας του, ὁ Δορβάλ με ἐνηγγαλίσθη καὶ με ἠσπάζθη.

— Ὁ θὰ ξαναποῦμε ἀργότερα, εἶπε φιλικῶς, ἐάν γλυτώσωμεν ἀπ' ἐδῶ, περὶ τοῦ ὁποῖου ὅμως ἀμφιβάλω. Ἦν τοσοῦτο ἄς μὴ χάνωμεν καιρὸν ! αἱ σφαῖραι εἶνε πολὺ τιμω.

Τὰ τηλεβόλα ἐξηκολούθουν νὰ κροτοῦν. Οἱ Πρωῖσοι μανιωδῶς ἐκάνοντο βόλουν ἄλλας οἰκίας. Ἐλαβε τότε καθεὶς τὴν θέσιν του· ἐγὼ δὲ τοποθετήθεις ὀπισθεν δέσμης ξύλων, ἤρχισα πάλιν νὰ πυροβολῶ.

Ἀλλ' ἡδὴ κίνησιν τις παρετηρήθη πέραν, εἰς τὴν ὁδόν. Νέαι ἐπικουρίαι κατέφθανον, καὶ διὰ νὰ κυριεύουν εὐκολώτερα τὸ δόρυμά μας, οἱ Πρωῖσοι ἐστηναν καὶ τρίτον πυροβόλον.

Ὁ ἀγὼν, ὁ ἦδη τόσον ἄνισος, καθίστατο πολὺ φονικὸς δι' ἡμᾶς. Συνησθάν-

Οην ότι ήμεθα ἀμετακλήτως χαμένοι. Ἀλλὰ δὲν ἐκινήθη ἀπὸ τὴν θέσιν μου. Περιτοχιζόμενος ἀπὸ τοὺς φίλους μου, ἡσθάνθη τὸν ἐαυτὸν μου ἀκόμη περισσότερο θαρραλέον. Εἶχα ἀποδείξει εἰς αὐτοὺς ὅτι ἤξευρα νὰ πολεμῶ. Ἦθελα νὰ τοὺς δείξω, πῶς χρειάζεται τυχούσης ἤξευρα καὶ νὰποθάνω! (*)

X. ANNINOΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΔΡ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Βραβευθείς

ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Νευρὸσπαστον» εἰς τὸν 58ον Διαγωνισμὸν τῶν Δύσεων. (Ἰδε φυλλάδιον 35ον, σελ. 286)

ΟΙ ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ANDRÉ LAURIE]

(Συνέχεια ἴδε σελ. 325)

Πρώτη συνήλθεν ἡ Κοραλία.

— Ἀ, τί κάμνω! εἶπε μειδιδῶσα ἐν τῷ μέσῳ τῶν δακρύων της· σὲ κρατῶ τὴν ὥραν καὶ δὲν ἀφίνω τόπον εἰς τὸν Γεράρδον. ὦ, πατέρα μου! γλυκὲ μου πατέρα! . . . Φίλησέ τον λοιπόν! . . . ὦ, νὰ ἤξευρες τί καλὸς, τί πολὺτιμος βοηθὸς ποὺ μᾶς ἐφάνη! . . . ὦ, χρυσὲ μου πατέρα! Μὰ εἶσαι σὺ λοιπόν; Ἀλήθεια, ἡ μήπως δινεῖσθαι; Τὸ εἶδα ὅταν ὕπνο μου τόσες φορές! . . .

Καὶ ἐνηγαλίζετο πάλιν τὸν πατέρα της ἡ ταλαίπωρος νεάνις, καὶ τον ἐκάλυπτε μὲ φιλήματα, καὶ ἐκύτταζεν ὡς ἐν ἐκστάσει τὰ προσφιλῆ του χαρακτηριστικά, τὰ ὅποια εἶχε πιστεύσει ὅτι οὐδέποτε πλέον θὰ ἐπανεβλέπε. . . Κατόπι περιέ-

(*) Τὰ κατὰ τὸ τέλος τῆς μάχης, καὶ τὰς δραματικωτάτας σκηνάς, αἱ ὁποῖαι ἐπηκολούθησαν, θανατώνουν πλέον ὅσοι ἀποκτείνον τὸ Ὑπὲρ Πατρίδος.

πιπτε πάλιν εἰς ἀφασίαν, εἰς ἀκίνησιν, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀμέτρου ἐκείνης χαρᾶς. Οὕτω παρήλθεν ἀρκετὴ ὥρα.

— Δεσποινὶς Κοραλία, δὲν θὰ χαιρετήσετε λοιπόν καὶ ἕνα παλαιὸν σας φίλον; Ἡ Κοραλία, ἡ ὁποία εἶχε μὲν διακρίνη ἀορίστως καὶ ἄλλα λευκὰ πρόσωπα μεταξὺ τῶν μαύρων, ἀλλὰ δὲν ἐβλεπε, δὲν ἀνεγνώριζε παρὰ μόνον τὸν πατέρα της, ἀνεσκήρτισε μόλις ἤκουσε τὴν γνωστὴν ἐκείνην φωνήν.

— Ὁ κύριος Λωμόνδος! . . . Ἀ, γιὰτρέ, πόσον εἶμαι εὐτυχὴς πού σας βλέπω! εἶπε τείνουσα πρὸς αὐτὸν ἐγκαρδίως τὴν χεῖρα.

— Ἰδοὺ καὶ ὁ κ. Βρανδεβένης, ἄλλος παλαιὸς φίλος, τὸν ὁποῖον, εἶμαι βέβαιος, βλέπετε μὲ τὴν ἰδίαν χαράν.

— ὦ, ναί, εἶπεν ἡ Κοραλία, ἀποσπασθεῖσα τέλος ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τοῦ κ. Μασσαὶ καὶ προχωροῦσα πρὸς τὸν καλοκάγχον μάγειρον, ὁ ὁποῖος εἶχε μείνει ὀλίγον ὀπίσω καὶ ἐξεχύνετο εἰς ἀτελείῳ τοὺς ὑποκλίσεις.

— Σὰς παρουσιάζω ἐν τῷ προσώπῳ του τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα, τὸν Ἀρχιμάγειρον καὶ Ἀρχισιτιστὴν τῆς φυλῆς τῶν Χονδροκεφάλων, τὸν ὁποῖον, εὐγενεὺς κλάδου τοῦ λαοῦ τῶν Μαραβέλων! εἶπε μετὰ στόμφου ὁ ἱατρὸς Λωμόνδος, διὰ νὰ διασκεδάσῃ ὀλίγον τὴν νεάνιδα καὶ νὰ τὴν ἀποτρέψῃ ἀπὸ τῆς ζωηρᾶς ἐκείνης καὶ παρατεταμένης συγκινήσεως. Χαιρετήσατε ἐν τῷ προσώπῳ του, ἐξηκολούθησε, καλλιτέχνην, τὰ σπάνια χαρίσματα τοῦ ὁποῖου μᾶς παρέσχον ἀνυπολογίστους ἐκδουλεύσεις. Οἱ Χονδροκεφάλοι εἶνε καὶ γαστρίμαργοι, ξεύρετε καὶ ἂν ὁ κ. Βρανδεβένης δὲν ἤξευρε νὰ τοὺς ταγίξῃ μὲ τόσην τέχνην, δὲν ἤξεύρω κ' ἐγὼ τί θὰ ἐγίνόμεθα εἰς μερικὰς κρίσιμους στιγμὰς. Ἀς εἶνε ἄργότερα θὰ μάθετε τὰς λεπτομερείας. Εἶδате τὸν ἀγαπητὸν μας Βέμπερ; ἔ;

— Βεβαίως· κύριε Βέμπερ, εἶμαι πολὺ, πολὺ εὐτυχὴς ποὺ βλέπω τὸν πατέρα τῆς ἀγαπητῆς μου Λίνας.

— Ἀ, δεσποινὶς, εἶπεν ὁ κύριος Βέμπερ, οἱ μεγάλοι τοῦ ὁποῖου ὀφθαλμοί, οἱ συνήθως ἀπλανεῖς καὶ ἀφηρημένοι, ἐστράφησαν πρὸς τὴν νεάνιδα μετὰ τρυφερότητος· πῶς νὰ σας ἐκφράσω τὴν χαράν μου, ποὺ βλέπω πάλιν τὸ χαριτωμένον σας πρόσωπον; Εἶνε ὡς δρόσος οὐρανία εἰς γῆν ἀπεξηραμένην! . . . ὦ, πόσην εὐγνωμοσύνην σὰς ὀφείλω, δι' ὅσα ἐκάματε διὰ τὸ μικρόν μου, τὸ δυστυχισμένον μου ὄρφανόν! . . . Ὑπήρξατε διὰ τὴν Λίαν μου δευτέρα μήτηρ. Μοῦ τὴν ἐκάματε δυνατὴν, εὐρωσμένην, μεγάλην, ἀγνώριστήν! Δὲν ἔχω λέξεις νὰ ἐκφράσω ὅ, τι αἰσθάνομαι.

Καὶ ὁ ἀτυχὴς ἄνθρωπος ἔκλαιε.

— Πιστεύσατε, ἀγαπητὲ κύριε Βέμπερ, ἀπεκρίθη ἡ Κοραλία, θλίβουσα ζωηρῶς

τὴν χεῖρα τοῦ ἀτυχοῦς πατρός, ὅτι ἐγὼ μᾶλλον ὠφείλω εἰς τὴν Λίαν εὐγνωμοσύνην. Ἐπρεπε νὰ τὴν προστατεύσω ὡς μεγαλύτερα ἀδελφή, καὶ αὐτὸ, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο πρᾶγμα, μοῦ ἔδωσε θάρρος καὶ δύναμιν. Τὰ ἐπιχειρήματα, τὰ ὅποια εὕριστα κάθε τὸσον, διὰ νὰ διαλύω τοὺς ὀδούς της καὶ νὰ τὴν καθυσυχάζω, μ' ἐκάμναν νὰ μὴ φοβοῦμαι καὶ ἐγὼ. . . Καί . . .

Ἡ νεάνις ἐσιώπησε. Νέφος ἐσχίασεν ἔξαφνα τὸ ὠραῖόν της πρόσωπον.

— Καί . . . οἱ ἄλλοι; ἠρώτησε μετ' ὀλίγον, ἐρευνῶσα διὰ τοῦ βλέμματός ἀγωνιωδῶς τὸ στίφος τῶν μαύρων Χονδροκεφάλων, οἱ ὁποῖοι ἐξηκολούθουν μορφάζοντες φαιδρότατα, μήπως ἐθελεν ἀνακαλύψῃ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἄλλα ἀκτόμη λευκὰ πρόσωπα, προσφιλή. . .

— Δυστυχῶς, δὲν εἶνε ἄλλοι! εἶπεν ὁ ἱατρὸς.

— Ἡ μήτηρ; ὁ Ἑρρίκος; . .

— Δὲν εἶνε μαζί μας.

Ἐπώδυνος στεναγμός, κραυγὴ ἄλγους ἐξέφυγεν ἀπὸ τὰ χεῖλη τῆς νεαρᾶς κόρης.

— Κοραλία, ἐκέτευσεν ὁ Γεράρδος χαμηλοφώνως· δεῖξε γεναιότητα! μὴ χαλᾶς τὴν χαρὰ τοῦ ἀγαπητοῦ μας πατέρα! Ἰσα-ἰσα ὅ, τι μοῦ το ἔλεγε. Δὲν πρέπει νὰ πελπιζώμεθα. . . Μήπως αὐτὸ τὸ περιστάτικόν δὲν μας διδῇ ὅλον τὸ δικαίωμα νὰ ἐλπίζωμεν; Ὅπως ἤσπραμεν τὸν πατέρα μας, τοὺς φίλους μας, δὲν εἶνε πιθανόν νὰ εὕρωμεν ἀργότερα καὶ τοὺς ἄλλους; Θάρρος, ἀδελφοῦλα μου!

— Ναί, θὰ προσπαθῶ νὰ κάμω, ἀπήντησεν ἡ Κοραλία, γι' ἀγάπην τοῦ μπαμπᾶ, γι' ἀγάπην τῶν καλῶν μας φίλων, τοὺς ὁποῖους δὲν ἐπιθυμῶ νὰ λησπῶ. . . Ἀλλὰ ποῦ εἶμεθα ἔδω; Ἰατρέ, ἐξηγήσατέ μου, παρακαλῶ, εἰς τί σχέσεις εὐρίσκεσθε μὲ αὐτοὺς τοὺς ἀγριανθρώπους; τί σημαίνει αὐτὴ συνοδεία;

— Εἶνε οἱ σωματοφύλακές μας, ἀπήντησεν ὁ ἱατρὸς Λωμόνδος, εἶνε ἡ δὴθεν τιμητικὴ φρουρά, ἡ ὁποία μᾶς συνοδεύει εἰς τὸν περίπατον. Λέγω δὴθεν, διότι κατ' οὐσίαν εἶμεθα αἰχμάλωτοι, μὲ ὅλους τοὺς πομπῶδεις τίτλους, τοὺς ὁποῖους μᾶς ἀπένειμαν. Σὰς εἶπα ἤδη τοὺς τίτλους τοῦ κ. Βρανδεβένη. Ὁ κ. Βέμπερ εἶνε Μάγιστος ὁ πλοοδιδάσκαλος καὶ ἐγὼ εἶμαι Ἀρχίατρος τῆς φυλῆς καὶ ὁ πατέρα σας εἶνε . . . ἀλλ' αὐτὸ δὲν θὰ το εὕρετε ποτέ. . .

— Μὰ τί εἶνε;

— Ἀδύνατον νὰ το φαντασθῆτε! Εἶνε ἀγαπητὴ μου, Βασίλειος!

— Βασίλειος! ἠνέκραξαν τὰ παιδία κατὰ πληκτά.

— Μάλιστα, βασιλεὺς ἐπανελάθεν ὁ ἱατρὸς. Παῦλος Μασσαὶ ὁ Πρώτος, συν-

ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΝΑΗΓΥΡΙ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Θ

Ἀπὸ ἐκεῖ, οἱ δύο μικροὶ φίλοι μας πηγαίνουν εἰς μίαν ἄλλην παράγκαν. — εἰς τὴν παράγκαν τοῦ Ἀγριανθρώπου.

Εἰς τὴν θύραν, πρὶν ἐμβοῦν, ὁ Μικὲς δίνει δύο πεντάρες, — ἀλλοίμονον, τίς τελευταῖες πεντάρες τοῦ Φασουλᾶκη! Πᾶνε τὰ λεπτά. . .

ὦ, τί φοβερός ποῦ εἶνε αὐτὸς ὁ Ἀγριάνθρωπος, κατὰ μανθὰς, μὲ δύο μεγάλα σκουλαρίκια 'στ' αὐτιά, μ' ἕνα μεγάλο σκουλαρίκι 'στὴ μύτη, μὲ πτερὰ 'στὸ κεφάλι, μὲ πτερὰ 'στὴ μέση, καὶ μὲ ἕνα πελώριο ρόπαλο 'στὸ χέρι, γεμάτο καρφία.

— Πᾶμε νὰ φύγωμε! ψιθυρίζει ὁ Φασουλᾶκης 'στὸ αὐτὶ τοῦ φίλου του· φοβάμαι πολὺ ἐκείνην ἡ μάτσουκα μὲ τὰ καρφία. . .

— Σώπα, ἀνόνητε! ὀπαντᾷ ὁ Μικὲς.

Νὰ φύγουν; Ἀ, μπᾶ, μπᾶ! Ὁ Μικὲς δὲν το ἐννοεῖ καθόλου. . .

Ὁ Ἀγριάνθρωπος κρατεῖ ἀπὸ τ' αὐτιά ἕνα κουνέλι, ἕνα δυστυχισμένο κουνέλι ζωντανό, καὶ τὸ τραντάζει, ἐν ᾧ ἐκεῖνο μουρμουρίζει, κλαίει, λυπητερά.

Ἡ εὐαίσθητη καρδιὰ τοῦ Φασουλᾶκη συγκινεῖται πολὺ.

— Πᾶμε νὰ φύγωμε, κτίζμενε! ξαναλέει.

Ἀλλὰ ὁ Μικὲς κάμνει πῶς δὲν ἀκούει.

— Κυρίαί καὶ κύριοι. . . λέγει ὁ Ἀγριάνθρωπος. . .

Ἀλλὰ οὔτε κύριοι οὔτε κυρίαί υπάρχουν μέσα εἰς τὴν παράγκαν. Μόνον κάμποσα παιδάκια, καὶ ἕνας ἄσπρος σκύλος.

— Κυρίαί καὶ κύριοι, τώρα θὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ φάγω μπροστὰ σας αὐτὸ τὸ κουνέλι ζωντανό.

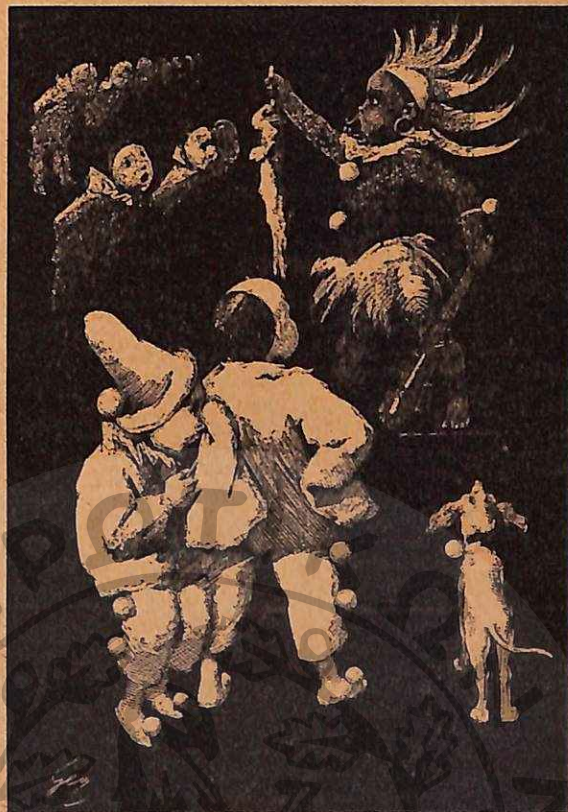
— Πῶ, πῶ, πῶ, πῶ, πῶ! ζωντανόοοοοο! κάμνουν τὰ παιδάκια. Καὶ γελοῦν κατενθουσιασμένα, καὶ σκύφτουν ἐμπρὸς γιὰ νὰ ἴδουν καλλιτέρα, γιὰ νὰ μὴ χάσουν τίποτε ἀπὸ τὸ θέαμα. . .

Ὁ Φασουλᾶκης ὅμως δὲν εἶνε καθόλου ἐνθουσιασμένος. Τοῦ ἀρέσει καὶ αὐτοῦ τὸ κουνέλι, ἀλλὰ ἡ 'στὸ φοῦρνο μὲ πατάτες, ἡ στυφάδο μὲ τὰ κρομμυδάκια, ὅπως ξεύρει καὶ τὸ μαγειρεύει ἡ μαμμά. Ποτέ του δὲν ἄκουσε νὰ τρώγουν κουνέλια ζωντανά. Μονάχα ἴσως ὁ δράκος τοῦ παραμυθιοῦ μπορούσε νὰ φάγῃ ἕνα κουνέλι ζωντανό.

Καὶ διὰ νὰ μὴν ἰδῇ τέτοιο σκληρὸ καὶ φοβερὸ θέαμα, πέρνει τὰ ποδάκια 'στὸν ὦμον, καὶ ὅπου φύγη-φύγη, χωρὶς νὰ περιμένῃ περὶ τὸ Μικὲ.

Διασκεδάσι μιὰ φορά! . . . ἔ;

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

ΕΙΣ ΤΟ ΧΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΧΟΝΔΡΟΚΕΦΑΛΩΝ. — ΗΘΗ ΚΑΙ ἙΘΙΜΑ. — Η ΖΩΗ ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ.

Οἱ ταξειδιῶται εὕρισκοντο παρὰ τοὺς πρόποδας λόφου, ὁ ὁποῖος, παρὰ τὸ μικρόν του ὕψος, ἀπέκρυπτε τὴν θέαν τοῦ ὀπισθεν τοπίου. Ὁ κ. Μασσαὶ ἔδωσε τότε βραχείας τινὰς διαταγὰς εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν σωματοφυλάκων του, καὶ ἂν οὗτοι ἀνέλαβον τὰς θέσεις των, — ἐπὶ ἄνδρες ἐμπρός, ἐπὶ ὀπίσω, καὶ ἄλλοι τόσοι ἐκατέρωθεν τῶν λευκῶν, — τὸ μικρὸν ἄγλημα ἐξεκίνησεν. Ὁ δρόμος ἦτο ἀνωφερὴς καὶ ἀρκετὰ δύσβατος· ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἡσθάνθη τὸν κόπον, ὡς ἐκ τῆς γενικῆς χαρᾶς. Ἐπειτα εἶχον τόσα νὰ εἰπουν· καθ' ὅδον! Μετὰ μίαν ὥραν ἐφθασαν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου, καὶ τότε κραυγὴ ἐκπλήξεως ἐξήλθεν ἀπὸ τὰ χεῖλη τῶν τριῶν νεηλίδων.

Τὸ τοπίον εἶχε μεταβληθῇ ὡς ἐκ μαγείας. Εἰς τὸ μέρος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶχον ἔλθῃ ὁ Γεράρδος καὶ αἱ νεάνιδες, ἔνεκα τοῦ ἀμώδους καὶ ὅλους πεδινοῦ τοῦ ἐδάφους, ἡ γῆ ἦτο ξηρά, ἄγονος, κεκαυμένη, οἰκτρά.

[Ἐπεται συνέχεια] Γ. Ε. ΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

Παράταξις της προθεσμίας.

Τὴν 15 Σεπτεμβρίου ἔληξεν ἡ προθεσμία πρὸς ἀποστολὴν ἔργων διὰ τὸν Μικρὸν Διαγωνισμὸν τῆς Φωτογραφίας. Ἐπειδὴ ὅμως μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἔστειλαν πολὺ ὀλίγοι, — μόλις ἑπτὰ, — ὥστε δὲν θὰ ἴτο δυνατόν γίνῃ μεταξὺ αὐτῶν μόνον Διαγωνισμός, διὰ τοῦτο ἡ προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ ἓνα μῆνα ἀκόμη ἀπὸ σήμερον, ἥτοι μέχρι τῆς 2 Νοεμβρίου. Ἐλπίζω, ὅτι ἔως τότε θὰ προσθάσων νὰ στείλουν τούλαχιστον ἄλλοι τόσοι, ὥστε νὰ μὴ μεταιωθῇ ὁ Διαγωνισμός.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβουν μέρος, παραπέμπονται εἰς τοὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν 30ν φυλλάδιον (σελ 246) καὶ οἱ ὁποῖοι πορφεύρουν οἱ αὐτοί.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΣΤΗΛΗ ΤΙΜΗΣ

(Συνέχεια ἐκ σελ. 318)

Ἐψήφισαν προσέειπεν ὑπὲρ τῆς Αὐθήςσεως τοῦ φύλλου τῆς Διαπλάσεως καὶ οἱ ἑξῆς:

145. Κωνστ. Θ. Κουτσουμπόπουλος [20Ε] Καλαμών.
146. Ἀρ. Π. Οἰκονομόπουλος [20Ε] Καλαμών.
147. Γεωρ. Ηλ. καὶ Ἀνδρ. Χ. Τριάντη [20Ε] Πειραιῶν.
148. Μαρία Ε. Πετμεζά [20Ε] Ἀθηνῶν.
149. Δίθα Ι. Κανδῆ [20Ε] Ἀθηνῶν.
150. Νικ. Σιμαῖτος [20Ε] Βραβίας.
151. Ἐλπίνη Α. Ἀγαγιώτου [20Ε] Λαρίσης.
152. Νικολ. Ι. Ἰατρός [20Ε] Ναυπλίου.
153. Θάνος Σ. Ραυτοπούλου [20Ε] Πατρῶν.
154. Δωροθέα Π. Ρομπότου [20Ε] Κυδωνίων.
155. Ἀνδρ. Δ. Κάρσος [20Ε] Τυρνάβου.
156. Παναγ. Ι. Κοκκαλιέρας [20Ε] Πατρῶν.
157. Δημ. Ν. Διομήδης [20Ε] Ἀθηνῶν.
158. Μιχαὴλ Στ. Πατρικέλης [20Ε] Ἀθηνῶν.
159. Δημήτρα Φ. Κατσά [20Ε] Ἀθηνῶν.
160. Δημήτρα Σπηλιώτου [20Ε] Ἀθηνῶν.
161. Ζαχαρῶ Π. Μαραγκοῦ [20Ε] Καλλιπόλεως.
162. Δημ. Γερωντέλλης [20Ε] Κων/πόλεως.
163. Ἀρθύριος Μ. Κοῦν [20Ε] Σμύρνης.
164. Κούλα Γ. Ἀλεξάνδρου [20Ε] Τυρνάβου.
165. Στέλλα Μ. Ἐμμανουήλ [20Ε] Αἰγίνης.
166. Δημ. Ἀνδ. Γιαννόπουλος [20Ε] Πειραιῶς.
167. Πέτρος Ἀντ. Πολιτάκης [20Ε] Πειραιῶς.
168. Νικολ. Π. Στίβας [20Ε] Ἀργυροστολίου.
169. Μίνα Βλαστοῦ [20Ε] Λιθερπούλες.
170. Ορέστης Ε. Χρηστάκης [20Ε] Κυδωνίων.
171. Ἐλένη Α. Πρεβεζάνου [20Ε] Λαμίας.
172. Ἠλίας Κ. Μιχαλοπούλου [20Ε] Πειραιῶς.
173. Μαρία Ν. Χοροτάτου [20Ε] Ἀθηνῶν.
174. Μαρία Μ. Θεοτόκη [20Ε] Κερκύρας.
175. Νίτσα Α. Θεοδωράκη [20Ε] Ἀθηνῶν.
176. Δημ. Περ. Κάρκας [20Ε] Ἀθηνῶν.
177. Ἰωάν. Ν. Φαρμακίδης [20Ε] Χαλκίδος.
178. Κωνστ. καὶ Ἀποστ. Γ. Μαχαίρας. [20Ε] Δευκάδος.
179. Δημ. Τιμ. Βότσαρης [20Ε] Πειραιῶς.
180. Μαργαρίτα Ν. Στρατηγοπούλου [20Ε] Καλαμών.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Βλέπετε τί εὐμορροῦ δῶρον; λέγει ὁ οἰκογενειακὸς φίλος πρὸς τὸν Πετράκη. Ἀνοίγεις τὴν κουτί, καὶ ἐκεῖ ποῦ περιμένεις πῶς θὰ ἔχῃ κάτι... δὲν ἔχει τίποτε. Σὺν τὰ κεράλια τῶν ἀνοήτων.

— Σὺς εὐχαριστῶ πάρα πολὺ, ἀπαντᾷ εὐγενέστατα ὁ Πετράκης. Δὲν ἠμπορούσε παρὰ νὰ εἶνε ὥραιο. Ἡ μαμὰ λέγει ὅτι τὸ δῶρον εἶνε πάντα ἡ εἰκὼν τοῦ διωρόντος.

Ἐστῆλη ὑπὸ Θεοδώρου Καλαμίδου

Εἰς τὸ τέλος τοῦ γεύματος, ὁ μικρὸς Τάκης φωνάζει:

- Μαμμά, πεινώ.
- Νά σου δώσουμε λοιπὸν ἀκούη λίγο βραστό;
- Ὅχι, μαμμά, δὲν πεινώ βραστό, πεινώ σαβύλια.

Ἐστῆλη ὑπὸ Νικολάου Κ. Δικαβάλλου

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Η ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ

ΣΗΜΕΡΟΝ πού σας γράφω, εἶνε Δευτέρα, 27 Σεπτεμβρίου. Εἰς τὰς 3 τοῦ ἰδίου μηνός, δηλαδὴ μετὰ 3 ἡμέρας ἀκόμη, λήγει ἡ προθεσμία τῆς Ψηφοφορίας. Ἐπομένως δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σας εἰπῶ ἀκόμη τίποτε περὶ τοῦ Ἀποτελέσματος. Ἰσα ἴσα αὐτὰς τὰς ἡμέρας θὰ ἔθωπον αἱ περισσώτεροι ψῆφοι, καὶ μάλιστα ἀπὸ τῶρα ἤρριξαν ἐπὶ συρροῇ τῶν ἐπιστολῶν, ἡ ὁποία, λαμβανόμενον ὑπ' ὅψεαι καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μέχρι τοῦδε ψηφισάντων — προσιωπῶμαι τὰ ἄριστα. Ὡστε μόνον εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ ἠμπορώσω νὰ σας εἰπῶ πόσοι ἐψήφισαν ἐν τῷ συνόλῳ, καὶ νὰ σας ἀναγγεῖλω, ὅπως ἐλπίζω, τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Ψηφοφορίας. Ἄν ὅμως μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου δὲν ἔχῃ συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν 1000, τότε θὰ δώσω παράτασιν τῆς προθεσμίας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, — εἴτε δηλαδὴ θὰ ἔχῃ συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς καὶ πραγματοποιηθῇ πλέον ἡ αὔξησις, εἴτε θὰ δοθῇ παράτασις τῆς προθεσμίας, — ὅσοι δὲν ἐψήφισαν καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ψηφίσουν, εἰμποροῦν νὰ στείλουν τὴν ψῆφόν των καὶ μετὰ τὴν λήψιν τοῦ παρόντος φυλλαδίου.

Η ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Θρίαμβος, θρίαμβος, θρίαμβος! Εἶνε ἀδύνατον νὰ σας παραστήσω τὸ μέγα, τὸ ὑψηλόν, τὸ ἀπαράδειγματον τὸ μέγα, γίνεσθαι. Τί ἐνθουσιασμός! τί προθυμία! Ποτέ, ποτέ δὲν ἐφάνταζόμην τέτοιο πρᾶγμα! ἐμολογῶ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα, εὐθὺς ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας, ὑπερέβη τὰς προσδοκίας μου. Ἡρξισα νὰ ἐλπίζω ὅτι ὁ πρῶτος, τὸν ὁποῖον σὰς ὑπέδειξα ὡς πρῶτον διὰ τῆς ἐγκυκλίου, θάρκευε διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ σχέδιον, ὥστε νὰ μὴ εἶνε ἀνάγκη νὰ σας υποδείξω καὶ δεύτερον. Μετὰ τὸν πρῶτον ἐναργεῶς καὶ συνεισφέρουν, ὅχι μόνον οἱ φίλοι μου, ἀλλὰ καὶ οἱ μὴ συνδριμηταί, οἱ ὁποῖοι εἰδοποιοῦνται καὶ εἰδοποιῶν διὰ τῆς ὁλοκλήρου ἀντιγραφόμενης καὶ κατὰ χιλιάδας ἀντιγραφῶν κυκλοφοροῦσης ἐπιστολῆς! Εὖγε εἰς τοὺς Ἑλληνόπαιδας. Εὖγε!

Τὸ χαρακτηριστικὸν εἶνε τοῦτο: Ἐξ ὅλων τῶν φίλων μου, μόνον τέσσαρες (ἀρ. 4) εὐρέθησαν, οἱ ὁποῖοι μοῦ ἔγραφαν μετὰ κάποιον δισταγμὸν, μετὰ ἀπογοήτευσιν. Δὲν ἐπιδιοκίμαζον τὴν ιδέαν τοῦ Ἑθνικοῦ Ἐράνου δότι φοβόμην, λέγουσιν, ὅτι οἱ Ἑλληνόπαιδες δὲν θὰ φανοῦν πρὸς τὴν νὰ τὴν πραγματοποιήσουν. Καὶ ζητοῦν νὰ τοὺς ἀπαντήσω. . . Ἀλλὰ τί νὰ τοὺς ἀπαντήσω; Ὁ ἄνθρωπος ἐμπράκτως μετὰ πρῶτον Παράρτημα, τὸ ὁποῖον θὰ ἐκδώσω μετ' ὀλίγον καὶ εἰς τὸ ὁποῖον θὰ αναγραφῶν ἂν πρόδοι τοῦ Ἐράνου. Εἶμαι βεβαία ὅτι θὰ τοὺς ἐκπλήξῃ καὶ θὰ τοὺς πείσῃ ὅτι ἡδίκησαν τὸν ἑαυτόν των καὶ τοὺς Ἑλληνόπαιδας, ἐκράσαντες τοιοῦτοι φόβους Τελοσπάντων δὲν θὰ κάμωμεν τώρα συζητήσεις. Ὁ καιρὸς τῶν λόγων παρήλθε. Ἐργα! Ἐργα! Εἶνε κακὴ ἡ ιδέα τοῦ Ἑθνικοῦ Ἐράνου; Ὅχι βέβαια! θὰ ἴτο ἀφιδόκατος ἡ ἀνόητος ὁποῖος θὰ τοῦ ἔλεγε. Δὲν γίνεσθαι; Κάποτε σέξτε, ὅτι πρέπει καὶ μὴ σας μέλῃ. Στείλατε τὴν ἐπιστολάν σας, — μὴ διστάσετε ἐν θὰ εἶνε μικρά; καὶ μία δραχμὴ, καὶ πενήντα λεπτά ἂν εἶνε ἀρκούν, — στείλατε εἰς τρεῖς φίλους σας: τὴν ἐπιστολὴν, καὶ ὕστερα ἐγὼ σας λέγω ἂν γίνεσθαι ἢ ἂν δὲν γίνεσθαι. Ἐπειδὴ δὲν ἔχετε τὴν θέλησιν σέξτε εἰς τέσσαρες, νομίζετε ὅτι δὲν ἔχουν καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι; Καὶ ἐπειδὴ ἐρωτήσατε δύο τρεῖς φίλους σας, ὅπως καὶ σέξτε ἀπαισιοδοῶσιν, νομίζετε ὅτι ἔχετε πλέον τὴν γνώμην καὶ τὴν διάθεσιν ὅλων τῶν Ἑλληνόπαιδων; Ἀπαύσθε, καὶ θὰ τοῖς ἰδῆτε πολὺ γρήγορα.

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΠΕΡ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΑΠΟΡΩΝ

Ἑλληνικὸς Σύλλογος ἡ «Νέστις»
Ἐρ' Ἀλεξανδρεῖα, 19 Σεπτ. 99.

Ἀγαπητὴ μας Διάπλσις,

Ἐπιθυμοῦντες εἶνα ὁ Σύλλογός μας καθιστάται βοηθητὸν ἔξω τοῦ ὀνόματος του, ἀπερῶσμεν, μισοῦμενοι τὰς ἀγαθὰς πράξεις τῶν ἄλλων, νὰ ἐγγράφωμεν καὶ ἡμεῖς ἐν πτωχὸν παιδὶν ὡς συνδρομητῶν σου. Ὡς τοιοῦτον ἐξελέξαμεν τὸ πτωχὸν παιδίον τῆς Λαρίσης, — ἐκεῖνο περὶ τοῦ ὁποῖου ἔγραψες εἰς τὸ 35ον φυλλάδιον, — ἐρ' ὅ καὶ ἐσωκλήσμεν ἐπὶ (7) δραχμάς.

Σὲ ἀσπαζόμεθα

Ὁ Πρεβδὸς Γεώργιος Δυρῆτης. — Ὁ Ταμίας Ἀναστάσιος Μαρκῆς. — Ὁ Γραμματεὺς Κωνσταντῖνος Ν. Κωνσταντινίδης. — Ἐνέγραψα τὸ πτωχὸν παιδίον τῆς Λαρίσης καὶ τῷ ἔσταλα τὰ φύλλα ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἔτους. Συγχάριζω διὰ τὴν εὐγενῆ των πραξίν τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ἡ Νέστις.

Α.Υ.Σ.Ι.Σ

ΤΗΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ 58 ΦΥΛΛΟΥ

Ὁ Διδάσκαλος σχηματίζεται ὡς ἑξῆς: Πηλὸν τῆς γραφῆς Κονδύλος, ὑπάρχει ἓνα παιδάκι τὸ ὁποῖον γραφεῖ τὴν σάκκην του ὑπὸ μάλης καὶ τρέχει. Τὸ ἄριστόν του πόδι, καθὼς εἶνε σχηματικόν, σχηματίζει τὸν μύστακα τοῦ διδασκάλου. Τὸ χεῖρ του, ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος καὶ κάτω, σχηματίζει τὴν μὴν, τὸ δὲ ἔξωθεν ἄκρον τῆς σάκκας σχηματίζει τὸ μάτι τοῦ διδασκάλου, (ὁ ὁποῖος φορεῖ καὶ γυαλιά.) Τὸ πρῶτον τῆς Κονδύλος εἶνε τὸ αὐτὸ τοῦ διδασκάλου, ἡ καλύπτρα τῆς σχηματίζει τὰ μαλλιά του, καὶ ὅλον τὸν τὸ σῶμα ἀποτελεῖ τὴν ράχιν του. Μερικαὶ γραμμαὶ ἐνὸς ἐλκύνου, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται πλησίον τοῦ τρέχοντος παιδίου, καθὼς καὶ ἡ οἰκία τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς του, περιγράφει τὸ γένειον τοῦ διδασκάλου. Τέλος ὁ πῆλός του σχηματίζεται ἐπὶ τοῦ τοῖχου τοῦ σχολείου, κάτωθεν τῶν παραθύρων τοῦ πρώτου πατώματος.

Τὰ ἄλλα πλέον εἶνε εὐκόλα. Ὁ διδάσκαλος παρτάται ἐν κατατομῇ (ἀν προφίλ) μέχρι τῆς σάκας, καὶ φαίνεται χωρὶς νὰ μεταβληθῇ διόλου ἡ θέσις τῆς εἰκόνος.

Τὴν λύσιν μοῦ ἔστειλαν καὶ μερικοὶ ἄλλοι, ἀλλ' εἶνε ἀργὰ πλέον διὰ νὰ τοὺς ἀναφέρω.

Ὁ Λευκοκύματος Διγιάλός [ΕΕΕΕΕΕ] εἶνε ἀπὸ τοὺς φίλους, οἱ ὁποῖοι μοῦ γράφουν συνηθισμένον ἑμπρός μου. Μετὰ τὸ γράμματά του ἔχω διὰ τὴν Κίχην μίαν εὐμορρὴν ζωγραφίαν, ἔργον τῶν χειρῶν του, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἀδελφὴ τῶν Ἀνατῶν ὑπερυψώσατο. Εἰς τὸ δευτέρον μοῦ γράφει διὰ τὴν ἀδελφὴν του, ὅτι εἶνε ἀδίκαια τὰ 20 εὔσημα ποῦ δίδουν εἰς τοὺς ψηφίζοντας. «Στάσου λοιπόν, τοῦ ποῦ θὰ ψηφίσῃς, νὰ μὴ σοῦ τὰ δώσω, καὶ τότε τρίτον μὲ παρακαλεῖ νὰ τοῦ δώσω μίαν διαφοράν, μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του, τὴν ἑξῆς: Ὁ ἀδελφός του τὸν ἐκατηγόρει διὰ φοβερῆς τοῦ σκύλου: αὐτὸς δὲ, διὰ νὰ τοῦ ἀπομακρύνῃ τὸν σκύλον, καὶ ὡς μεγαλήτερος, καὶ ὡς λαθὼν μαθητὰς κυνομαχίας, δὲν τοὺς φοβεῖται, τῷ ἀδελφῷ καὶ καταβῶν κατὰ τὸ φάλλον, καὶ ἂν καθ' ὅσον τοῦ σπετίθεται ἡ δόξα, τότε καὶ ἐβλεπε ἂν τοὺς φοβερῆς ἢ ὅχι; ὁ μικρὸς κύνων τῶν σκύλων, δηλαδὴ εἰς τὰ σφαγεῖα, — ἐκείνῳ δὲ ἀδελφός μου ὁ ὁποῖος ἴτο ὀλίγον μου, καὶ διὰ νὰ μὴ τοῦ δέλῃ δὴθεν ὅτι ἴτο πενταίσι, ἤρρε νὰ σφυρίξῃ. Τότε ἐγὼ τοῦ εἶπα εἰς τὰ καλὰ καλοῦμενα, ἡ μάλλον περπατοῦν ἐν ἐγὼ τοῦ εἶπα προτείνω νὰ ὑπάγωμεν, οὐχὶ τὸν κατὰ τὴν ἡμέραν συμβῇ τοιοῦτος, τότε μάλλον θὰ εἶδαν καὶ ἡμεῖς πάλιν νὰ με καλέσῃς καὶ εἰς ποῖος ἔχει δικαίον. — Μὰ ἐξούρῃ καὶ οἱ φίλοι μας; Πολὺ μοῦ ἤρεσεν, Ἀγγυρολογιῶντες [ΕΕ], ἡ ἐπιστολή, εἰς τὴν ὁποῖαν μοῦ ἐκθέτετε τὰ τοῦ ὀνόματος σου. Ἐκεῖ κανεὶς καθήκοντα! πρὸς τὴν πατρίδα, ἀλλ' ἔχει καὶ καθήκοντα πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Βεβαίως, ὡς στρατιωτικὸς δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ προσφέρωμεν πολλὰς υπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἕκαμες πολὺ καλὰ νὰ ἐκτελούμεν τὴν κλησὶν σου, καὶ νὰ ἰσχυρῶμεν νὰ ἡμεῖς, νομίζεις ὅτι δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον σου; Ἡ πατρίδα, ἀλλ' ἔχει καὶ καθήκοντα πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Βεβαίως, ὡς στρατιωτικὸς δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ προσφέρωμεν πολλὰς υπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἕκαμες πολὺ καλὰ νὰ ἐκτελούμεν τὴν κλησὶν σου, καὶ νὰ ἰσχυρῶμεν νὰ ἡμεῖς, νομίζεις ὅτι δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον σου; Ἡ πατρίδα, ἀλλ' ἔχει καὶ καθήκοντα πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Βεβαίως, ὡς στρατιωτικὸς δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ προσφέρωμεν πολλὰς υπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἕκαμες πολὺ καλὰ νὰ ἐκτελούμεν τὴν κλησὶν σου, καὶ νὰ ἰσχυρῶμεν νὰ ἡμεῖς, νομίζεις ὅτι δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον σου; Ἡ πατρίδα, ἀλλ' ἔχει καὶ καθήκοντα πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Βεβαίως, ὡς στρατιωτικὸς δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ προσφέρωμεν πολλὰς υπηρεσίες εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἕκαμες πολὺ καλὰ νὰ ἐκτελούμεν τὴν κλησὶν σου, καὶ νὰ ἰσχυρῶμεν νὰ ἡμεῖς, νομίζεις ὅτι δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον σου; Ἡ πατρίδα, ἀλλ' ἔχει καὶ καθήκοντα πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Βεβαίως, ὡς στρατιωτικὸς δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ προσφέρωμεν πολλὰς υπηρεσίες εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἕκαμες πολὺ καλὰ νὰ ἐκτελούμεν τὴν κλησὶν σου, καὶ νὰ ἰσχυρῶμεν νὰ ἡμεῖς, νομίζεις ὅτι δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον σου; Ἡ πατρίδα, ἀλλ' ἔχει καὶ καθήκοντα πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Βεβαίως, ὡς στρατιωτικὸς δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ προσφέρωμεν πολλὰς υπηρεσίες εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἕκαμες πολὺ καλὰ νὰ ἐκτελούμεν τὴν κλησὶν σου, καὶ νὰ ἰσχυρῶμεν νὰ ἡμεῖς, νομίζεις ὅτι δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον σου; Ἡ πατρίδα, ἀλλ' ἔχει καὶ καθήκοντα πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Βεβαίως, ὡς στρατιωτικὸς δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ προσφέρωμεν πολλὰς υπηρεσίες εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἕκαμες πολὺ καλὰ νὰ ἐκτελούμεν τὴν κλησὶν σου, καὶ νὰ ἰσχυρῶμεν νὰ ἡμεῖς, νομίζεις ὅτι δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον σου; Ἡ πατρίδα, ἀλλ' ἔχει καὶ καθήκοντα πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Βεβαίως, ὡς στρατιωτικὸς δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ προσφέρωμεν πολλὰς υπηρεσίες εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἕκαμες πολὺ καλὰ νὰ ἐκτελούμεν τὴν κλησὶν σου, καὶ νὰ ἰσχυρῶμεν νὰ ἡμεῖς, νομίζεις ὅτι δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον σου; Ἡ πατρίδα, ἀλλ' ἔχει καὶ καθήκοντα πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Βεβαίως, ὡς στρατιωτικὸς δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ προσφέρωμεν πολλὰς υπηρεσίες εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἕκαμες πολὺ καλὰ νὰ ἐκτελούμεν τὴν κλησὶν σου, καὶ νὰ ἰσχυρῶμεν νὰ ἡμεῖς, νομίζεις ὅτι δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον σου; Ἡ πατρίδα, ἀλλ' ἔχει καὶ καθήκοντα πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Βεβαίως, ὡς στρατιωτικὸς δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ προσφέρωμεν πολλὰς υπηρεσίες εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἕκαμες πολὺ καλὰ νὰ ἐκτελούμεν τὴν κλησὶν σου, καὶ νὰ ἰσχυρῶμεν νὰ ἡμεῖς, νομίζεις ὅτι δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον σου; Ἡ πατρίδα, ἀλλ' ἔχει καὶ καθήκοντα πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Βεβαίως, ὡς στρατιωτικὸς δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ προσφέρωμεν πολλὰς υπηρεσίες εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἕκαμες πολὺ καλὰ νὰ ἐκτελούμεν τὴν κλησὶν σου, καὶ νὰ ἰσχυρῶμεν νὰ ἡμεῖς, νομίζεις ὅτι δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον σου; Ἡ πατρίδα, ἀλλ' ἔχει καὶ καθήκοντα πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Βεβαίως, ὡς στρατιωτικὸς δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ προσφέρωμεν πολλὰς υπηρεσίες εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἕκαμες πολὺ καλὰ νὰ ἐκτελούμεν τὴν κλησὶν σου, καὶ νὰ ἰσχυρῶμεν νὰ ἡμεῖς, νομίζεις ὅτι δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον σου; Ἡ πατρίδα, ἀλλ' ἔχει καὶ καθήκοντα πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Βεβαίως, ὡς στρατιωτικὸς δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ προσφέρωμεν πολλὰς υπηρεσίες εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἕκαμες πολὺ καλὰ νὰ ἐκτελούμεν τὴν κλησὶν σου, καὶ νὰ ἰσχυρῶμεν νὰ ἡμεῖς, νομίζεις ὅτι δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον σου; Ἡ πατρίδα, ἀλλ' ἔχει καὶ καθήκοντα πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Βεβαίως, ὡς στρατιωτικὸς δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ προσφέρωμεν πολλὰς υπηρεσίες εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἕκαμες πολὺ καλὰ νὰ ἐκτελούμεν τὴν κλησὶν σου, καὶ νὰ ἰσχυρῶμεν νὰ ἡμεῖς, νομίζεις ὅτι δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον σου; Ἡ πατρίδα, ἀλλ' ἔχει καὶ καθήκοντα πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Βεβαίως, ὡς στρατιωτικὸς δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ προσφέρωμεν πολλὰς υπηρεσίες εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἕκαμες πολὺ καλὰ νὰ ἐκτελούμεν τὴν κλησὶν σου, καὶ νὰ ἰσχυρῶμεν νὰ ἡμεῖς, νομίζεις ὅτι δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον σου; Ἡ πατρίδα, ἀλλ' ἔχει καὶ καθήκοντα πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Βεβαίως, ὡς στρατιωτικὸς δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ προσφέρωμεν πολλὰς υπηρεσίες εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἕκαμες πολὺ καλὰ νὰ ἐκτελούμεν τὴν κλησὶν σου, καὶ νὰ ἰσχυρῶμεν νὰ ἡμεῖς, νομίζεις ὅτι δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον σου; Ἡ πατρίδα, ἀλλ' ἔχει καὶ καθήκοντα πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Βεβαίως, ὡς στρατιωτικὸς δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ προσφέρωμεν πολλὰς υπηρεσίες εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἕκαμες πολὺ καλὰ νὰ ἐκτελούμεν τὴν κλησὶν σου, καὶ νὰ ἰσχυρῶμεν νὰ ἡμεῖς, νομίζεις ὅτι δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον σου; Ἡ πατρίδα, ἀλλ' ἔχει καὶ καθήκοντα πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Βεβαίως, ὡς στρατιωτικὸς δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ προσφέρωμεν πολλὰς υπηρεσίες εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἕκαμες πολὺ καλὰ νὰ ἐκτελούμεν τὴν κλησὶν σου, καὶ νὰ ἰσχυρῶμεν νὰ ἡμεῖς, νομίζεις ὅτι δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον σου; Ἡ πατρίδα, ἀλλ' ἔχει καὶ καθήκοντα πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Βεβαίως, ὡς στρατιωτικὸς δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ προσφέρωμεν πολλὰς υπηρεσίες εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἕκαμες πολὺ καλὰ νὰ ἐκτελούμεν τὴν κλησὶν σου, καὶ νὰ ἰσχυρῶμεν νὰ ἡμεῖς, νομίζεις ὅτι δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον σου; Ἡ πατρίδα, ἀλλ' ἔχει καὶ καθήκοντα πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Βεβαίως, ὡς στρατιωτικὸς δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ προσφέρωμεν πολλὰς υπηρεσίες εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἕκαμες πολὺ καλὰ νὰ ἐκτελούμεν τὴν κλησὶν σου, καὶ νὰ ἰσχυρῶμεν νὰ ἡμεῖς, νομίζεις ὅτι δὲν θὰ ἠμπορούμεν νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον σου; Ἡ πατρίδα, ἀλλ' ἔχει καὶ καθήκοντα πρὸς τὴν ἀνθρωπ

μαίαν — ο Φαρφαλιάρης με την Μαθήτριάν
Καλλιτέχνηδα καὶ Δουσίον — ἡ Μιμόδα με
τὴν Δερουχέτην. Ἀνεμοστρόβιλον καὶ Νικέ-
λαον Δεκαβάλλον — ὁ Κωστός. Γ. Μαχαί-
ρας με τὸν Παρνασσόν, Ὁραίαν Κέρκυραν καὶ
Ναυτοπαίδα — ἡ Ἀεροναυτοπούλα με τὸ Ἀ-
γαθόν, Σπῆρον Πιτταχὸν καὶ Ταγγέτην — ἡ
Μαθήτριά Καλλιτέχνης με τὸ Τί με μέλει,
Ἐρυθρὰν Θάλασσαν καὶ Περίλυπον Κερκυ-
ραϊαν — ἡ Μικρὰ Ἰατρίσσα με τὴν Ἰτέαν
καὶ Βράχον τῆς Νυκτός — ἡ Χλόη τοῦ Κη-
φισοῦ με τὸν Γουλιέλμον Τέλλον, Ἰππότην
Γουλιέλμον καὶ Ὁμήλῃν τῆς Ἀγγλίας —
ὁ Ἀετός τῆς Ἰδης με τὸν Ἀσκληπιάδην —
ἡ Ἰόνιος Νῆσος με τὸν Ἰατρὸν τῶν Συνδρο-
μιτῶν, Ἐρυθρὰν Θάλασσαν καὶ Μικρὸν Κα-
τεργάρην — ἡ Φιλόμονος Νεάνις με τὴν
Εὐλαχρινὴν Φιλίαν, Στήριγμα τῆς Μητρὸς
καὶ Χλόη τοῦ Κηφισοῦ — ἡ Ἀνδριάνα Ν.
Βλασοπούλου με τὸν Μυλόρδον, Ἀνεμοστρό-
βιλον καὶ Μπαμ - Μπουμ — ὁ Νοσταλγὸς
Ἐλλήν με τὸν Παρνασσόν, Ναυοικῶν καὶ Ἀ-
γχιον Μάρτην — ὁ Σπουδαῖος Ἀνθρωπος με
τὸν Πασασόν, Ναυτοπούλαν τῆς Ἀνδρόν καὶ
Ἡγεμονίδα τῆς Σύρου — ἡ Χιαχὴ Μαργαρί-
τη με τὴν Καρδίαν Μοισιχίς, Φτωχὴν Βαρκού-
λαν καὶ Ναυτοπαίδα — ἡ Μιμόδα με τὴν Καρ-
δίαν ὑπὸ Πέτρῳ, Ἐλένην Α. Ροφου καὶ Ἐλ-
πιδόρῳ — ἡ Σαλονικτικὴ Ἐλῆ με τὸν
Παρνασσόν — ὁ Τοξότης Ἀπόλλων με τὸν
Τρικυμώδη Δευκάτην καὶ Τρικυμώδη Μαλέ-
αν — ὁ Σείριος με τὸ Μενεξεδένιο Μπουκετάκι
καὶ Ναυτοπούλαν τῆς Ἀνδρόν.

Ἀπὸ ἓνα γλυκὸ φίλᾶκι στέλλει ἡ
Διάπλῃς πρὸς τοὺς φίλους τῆς : I. Δ. Βορέν
(ἀρ' οὐ εἶσαι πρόθυμος ὡς προσφέρει τὸν ὀδο-
λόν σου ἐξ ὅλης καρδίας; δὲν χρειάζεται τίποτε
ἄλλο, ἂν ὑπάρχῃ ἡ δὲ ἔλλειψις πλοίων, μαρτυ-
ρεῖ τὸ ὅτι ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται κατ' αὐτὰς νὰ
ναυπηγήσῃ τρία λέγεις διὸ ὑπάρχει ἔλλειψις ἀν-
δρῶν ... ἔ, δυστυχῶς αὐτοὶ ... δὲν ναυπη-
γοῦνται ! διαπαιδαγωγοῦνται μόνον τὰ παῖδια
τῆς σήμερον δὲ γίνονται οἱ ἄνδρες τῆς αὔριον δι'
αὐτὸ θέλομεν νὰ τα συνειθίσωμεν ἀπὸ τώρα νὰ
σκέπτονται τὴν πατρίδα, καὶ νὰ ἐργάζονται
ὕπερ αὐτῆς.) Ἀετὸν τῆς Ἰδης (φαντάζομαι
πόσον συγκινητικὴ ἦτο αὐτῇ ἡ τελετὴ, τὴν ὅποιαν
τόσον ὥραϊα περιγράφεις.) Κωματίουσαν Θά-
λασσαν (πολὺ μοῦ ἤρεσε τὸ ἐπεισοδιὸν τῆς νε-
νῆας καρδερνοούλας τὴν πληροπορίαν σου δὲν
δημοσιεύω, ὅχι διότι ἔρριψα τὰ τετραδιά σου
εἰς τὸν κάλαβον τῶν ἀχρήστων, — ἀ μὲν, τέτοιο
πράγμα ! — ἀλλὰ δὲν δημοσιεύω πλέον πορά-
ποινα περὶ καθυστερήσεως τετραδίων.) Σιωπη-
λὴν Νύκτα (ἔρθεσαν ἐγκαίρως.) Ἐθνικὸν Ἀ-
σμα. Ἐρυθρὰν Θάλασσαν (δοξάζω τὸν Θεὸν
ποῦ ἐθεραπεύθη ἡ μαμὰ καὶ εὐχόμαι νὰ μάθω γρή-
γορα τὰ ἴδια καὶ διὰ τὴν ἀδελφὴν σου.) Τσου-
χεραν (πολὺ μ' ἐχαροποίησεν ἡ ἀναγγελία τῶν
λαμπρῶν σου βαθμῶν, σὲ συγχαίρω.) Γουλιέλ-
μον Τέλλον (μετὰ τὰ θερμάτα συγχαρητήρια
μου διὰ τοὺς γάμους τῆς ἀδελφῆς σου.) Θεαγέ-
την ([Ε] διὰ τὴν ἐνθουσιᾶν ἐπιστολὴν σου
διὰν δύο ἀδελφοὶ ψηφίζουν μαζί, τὸ εὖσημα δια-
μαρτυρόνται.) Ἀμνοβάλασαν τοῦ Μεσολογγίου
(διότι, ὅπως εἶπα τόσκις, αἱ προτάσεις δημοσι-
εῦνται μετὰ τὴν σειρὰν καὶ ἀναλόγως τοῦ χώρου.
π. χ. αἱ προτάσεις ποῦ ὑπάρχουν εἰς τὴν ἐπι-
στολὴν, εἰς τὴν ὅποιαν σοῦ ἀπαντῶ σήμερον, θὰ
δημοσιεύουν εἰς τὸ προσεχές, ἂν δὲ προηγου-
νται πολλὰ ἄλλα, ὥστε νὰ γεμίσῃ ὁ χώρος τὸν
ὅποιον διαθέτω, τότε θὰ δημοσιεύουν εἰς τὸ με-
ταπρόσχές — ἀλλ' ἀρεύντως πλέον, δυστυχῶς
δὲν εἰμυπορὶ νὰ γίνεσθαι ἀλλοιωτικά.) Ναυτοπού-
λαν τῆς Ἀνδρόν, Δευκὴν Βασιλείαν (εὐχόμαι
καλὰς προόδους.) Παπατρέχαν (σὲ ὑπερευχα-
ριστῶ διὰ τὸ ἐσπαθῶμα βλοῖς σὲ ἀντασπάζονται.)
Φιλόπατρην Ἰάδα ([ΕΕ] διὰ τὴν ὥραϊαν ἐπι-
στολὴν, ἡ ὅποια μ' ἔκαμεν εὐτυχὴ καὶ υπερήφα-

νον.) Ἐλαφρὰν Ἀχαιὸν (γένοιτο !) Λύραν
τοῦ Ὁρφέως ([ΕΕΕ] διὰ τὴν ἐνθουσιᾶν ἐπι-
στολὴν χαίρω ποῦ ἔγινον καλὰ τὰ ἀδελφάνια
σου.) Μικρὸν Τυμπαριστήν (δὲν βλέπω τὸν λό-
γον, ἂν γνωρίζῃς, εἰμυπορὶ εὐχόμαι νὰ γίνῃς γρήγορα
ἀπ' εὐθείας, ἔπειτα, εἰνε ἐναντίον τοῦ Κανονισμοῦ
μας.) Χιωτοπούλαν (εὐχόμαι νὰ γίνῃς γρήγορα
καλὰ.) Νύμφην Καλυψῶ, Ἰόνιον Πέλαγον
(ἐπὶ νῆπτα ᾗδ' πρὸς τὸν Σέλευκον τὸν Κεραι-
νόν, δὲν ἔχω νὰ προσθέσω τίποτε ἄλλο, παρὰ
μόνον τοῦτο : πῶς εἶνε δυνατόν νὰ εἶνε ἀδικία
ἐν μέτρον, τὸ ὅποῖον ἐφαρμόζεται ἐπίσης εἰς ὅλους,
καὶ ἐν προνόμιον τὸ ὅποῖον εἶνε εἰς τὸ χεῖρ τοῦ
καθενὸς νάποκτικῆς;) Μαρτίαν τοῦ Εὐρύπου ([Ε]
διὰ τὰς ἐξοχικὰς ἐντυπώσεις σου τῶρα περιμένω
καὶ τὰς ἐκ τοῦ «Υπερ Πατρίδος») Κουετέτην
(ἐλθόνταν.) Σαρδανάπαλλον (τὸ λάθος δὲν ἦτο
τοῦ Ἀναγία, ἀλλὰ καὶ συνδέει τοὺς τόμους.) Μα-
γεμένον Δάσος (ἐκαστος εὐθὺς εἶναι δ' ὅτι, τί λέ-
γει καὶ δ' ὅτι γράφει, ἐγὼ δὲν ἔχω χαρμίαν
σχέσιν μετὰ τὸ περὶ οὗ γράφεις σὺλλον, οὐτὰ ἐνέ-
κριναν ποτὶ τὸ πρόγραμμά μου.) Πικ - Νικ ([ΕΕ]
διὰ τὰς λαμπρὰς ἐντυπώσεις.) Νεράιδαν τῶν
Σπεταδῶν (μόνον αἱ Δύσεις γράφονται ἐπὶ χάρ-
του ἰδιαίτερον, εὐρισκομένου εἰς τὸ γραφεῖον μου,
ὅλα τὰ ἄλλα εἰς ὅτι χαρτὶ βέλγη.) Τὸν τῆς
Νυκτός (ἐλθόνταν.) Κόκκινον Καπελάκι (μὰ
πῶς γίνεται αὐτό; μήπως σοῦ ἀπῆντησα καὶ δὲν
τὸ εἶδες;) Καραγκιόλην Σπαρτιατικὸν Ζω-
μόν, Φεγγαροβόλῃν Ἀδούλῳ ([Ε] διὰ τὴν χα-
ριτωμένην ἐπιστολὴν σου, αὐτὰ λοιπὸν ὁ κύριος
Ἀρχιταράχης, ἔ; νὰ τοῦ τραβήξῃς λιγάκι τὸ
αὐτί, καὶ νὰ εὐχαριστήσῃς τὴν Πεταλούδαν τῶν
Σερῶν, δι' ὅσα καλὰ σοῦ εἶπε.) Τοῖν - Τοῖν
Τσάιναμαν ([ΕΕ] φαντάζομαι τί ὥραϊα ποῦ ἐπέ-
ρασες εἰς τὴν ἐσχόλην μετὰ τὰ ἐξαδέλφια σου.) Ἀν-
σάχατον (ναί, εἶνε ἐξ Ἀμμοῦ, τί συμβαίνει;) Γεω-
γόστον Κ. Σεργίον, (διὰ τὸ μὴ ἔστειλεις ἓνα
κατὰ λόγον σχολικὸν βιβλίον, κατὰ λάθος ἴσως.)
Δεσφάρδαν, Πάμισον, Ἐλαίαν τῆς Δευκάδος
(χαίρω ποῦ θὰ ἔγῃς πληρὸν σου μίαν τόσων καλὴν
φιλήν μου.) Ἐλλήνα Πυροβολητὴν (ἔστειλα.)
Ἀντώνιον Καραμανλῆν (τὸν παντοταεῖον συν-
δρομητὴν, ἔστειλα.) Θάλλουσαν Μυρσίνην (κα-
λῶς ἦδες !) Κόρην τοῦ Ναυπλίου (περαστικὰ
τὸ χεῖρ.) Μιμόδαν (σὲ συνοδεύουν αἱ εὐχαὶ μου
εἰς Γερμανίαν.) Μυλόρδον (τὸ «Υπερ Π» ἐ-
στάλη καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὰς εἰσιτηρίους.)
Σείριον (νὰ μου γράψῃς συχνότερα μετὰ τὸ νέον
σου τοῦτο ψευδώνυμον.) Ταρταρίνον τῆς Ταρα-
σκῆς (ἔλαβα.) Παραδείσιον Πηννόν, Κόμητα
τῆς Βορμυπόλεως κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 25 Σε-
πτεμβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δι' λύσεις στέλλονται, μέχρι τῆς 15 Νοεμβρ.

Ο γάρτες τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δύναν νὰ γράψωσι
τὰς λύσεις τῶν αἰ διαγωνιζομένων, πωλεῖται ἐν
τῇ Γραφεῖᾳ μας εἰς ὁκάτους, ὡς ἑκάστος
περίεξι 20 φύλλα καὶ τιμᾶται πρὸ 1

552. Δεξιόγρφος.

Τὸ πρῶτόν μου εἶνε σύνδεσμος, τὸ δευτέρον μου

Κάθε γενναῖον τ' ἔδωκεν μου θὰ προκαλῶ τὸ μίσος.

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ἀφῆρας τοῦ Ἀριστεύου

553. Μεταγραμματισμός.

Μένει βασιλεὺς ἀρχαῖος, ἂν ποσὶς δὲν τὸν πε-

[πράξῃς.]

Γίνεται ἀρχαῖα πόλις, ἓνα γράμμα του ἂν ἀλλάξῃς.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Πηννοῦ τῆς Βορμυπόλεως

554. Δημιουργεῖς Αἰνίγματος.

Ὁ οὐρανὸς ἀτσάλη

Καὶ ἡ γῆ πετάλη,

Μὲ ποτὶρι γάτου

Καὶ φειδιῶ κεφάλι.

Ἐστὴν ὑπὸ Δ. Π. Δρίδα

555. Τρίγωνον.

Τὸ πρῶτόν μου εἶνε νῆσος, ποῦ κεῖται 'εἰς τὸ Ἀ-

[γαῖον.]

Τὸ δευτέρον μου ἐν ἄνθος, πολὺ πολὺ ὥριον.

Ἀντωνυμία τ' ἄλλο, τὸ γένος οὐδέτερον.

Ἐγὼ ὃ τὸ τελευταῖον σφυρίζει... σὺν φλογέρα.

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Δρίδας

556. Γωνία.

Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν μαλάκιον.

+ ★ ★ ★ ★ = Ἰγθύς.

+ ★ ★ ★ = Νῆσος.

★ ★ + ★ ★ = Ποιήτρια.

★ + ★ ★ ★ = Ὀστρακοδερμόν.

+ ★ ★ ★ ★ = Ποταμός.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Βρετανικοῦ Ἀστέρος [Ε]

557. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 1 4 5 6 7 = Ἀρχικός ποιητής.

2 5 6 7 = Διάδοχος.

3 2 1 5 7 = Σημεῖον γέρας.

4 7 7 2 3 5 4 = Χώρα τῆς Ἀσίας.

5 7 1 6 3 5 4 = Ἐπιστήμη.

6 2 3 4 = Τὸ ἔχρον τὰ ζῶζ.

7 5 1 6 7 = Δημητριακόν.

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Τελουταίας Χάιδας

558. Δογοπαίγνιον.

Ποῖον εἶνε τὸ βαρύτερον ἀπ' ὅσα κοινὰ εἶ-

ἔνα; μαθητὴς εἰς τὸ σχολεῖον ;

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Τελου

559 - 563. Μαγικὸν Γράμμα.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἐκαστὴ τῶν

κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντως τοῦ αὐ-

τοῦ, σχηματίζουν ἄλλας τόσας λέξεις :

ἄρκτος, ὄπνος, Μάρκος, στρογγή, λαμπε-

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἀλφράδου

564. Μεθοδεύσεις.

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ζητούμενων λέ-

ξεων, ἀποτελοῦν τὸνομα πηννοῦ :

1. Ἐνδομα ἱερατικόν 2. Μία τῶν Ἀσπι-

3. Νῆσος τοῦ Αἰγαίου 4. Ποῖον 5. Ποιήτρια

ἀρχαῖος. 6. Σημεῖον τοῦ ὀρίζοντος.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Σειριου τοῦ Κηφισοῦ

565. Ἑλληνοδύμψον.

αοε-υαο-εα-οιαιουι.

Ἐστὴν ὑπὸ Ζαχαρίου Π. Μαργαρίτου

566. Φωνεντολόπιον.

ς γ-π-κρ πδ

Ἐστὴν ὑπὸ Ν. Κ. Διὰ τῆς

567. Γρίφος.

N

11

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Λευκοκοράντου Ἀλφράδου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τῆς 17 τοῦ Ἰουλίου 1899

414. Σιωπῇ (σί, ὀπη). — 415. Κολοσσῶν, πόλις

σός - 416. Ἐλένη (ε', λε', ν', η'). — 417. Τὸ πην-

418. Α

421 ΔΙΜΝΗ

ΑΡΑ

ΝΑΘΑΝ

ΑΝΔΡΕΙΑ

ΑΝΤΙΟΧΕΙΑ

ΔΔΕΘΑΝΔΡΕΙΑ

419. Τίνος Καρχηδονίου τὸνομα ἐσθμαίνον, ῥαυ-

ραυνόν; — 420. Τὰ ἀδύνατα παρ' ἀνδράσιν, ῥαυ-

νατὰ παρὰ τὸ Θεῶν. — 422 - 426. Γνωμένην τὴν

τον τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τοῦ γράμματος; Π. σπ-

τίκονται αἱ λέξεις; ναῖς, ἔπος, ἐλασί, ῥαυ-

σάθη. Ἐκ τῶν νῶν τούτων λέξεων, τῇ ἀντα-

λλαγῇ διὰ τοῦ γράμματος Ο, σχηματίζονται

λέξεις; πόσις, πόσις, πῖσις, πῖσις, πῖσις, πῖσις,

427 - 428. 1. Νὰ τὸ βλέπουσιν οἱ ἄλλοι καὶ

μὴ πίπτουν ἐπάνω του. — 2. Θάπτεται καὶ

429. Καὶ ὡς οὗτος καὶ θάνατον καὶ ἀνάστα-

430. Ὁ Ὑπερβόλις, ὁ Περικλῆς καὶ ὁ Ἀλφράδου

ἐπιταφίους ἐξεφώνησαν.